

vila Malina v Lutkovnem gledališču Ljubljana

RA SLOVENIJA 1, 25.11.2006, DRUGA JUTRANJA KRONIKA, 07.00

V Lutkovnem gledališču Ljubljana je sinoči travnike in jase preletavala za vilinski svet neobičajna vila Malina. Lutkovno predstavo, za katero je besedilo napisala Svetlana Makarovič, režirala pa sta jo avtorica ter igravec in animator Brane Vižintin, si je ogledala Magda Tušar.

MAGDA TUŠAR: Vila Malina, kakršna je v predstavi, kjer se vse gozdno prebivalstvo bori za primat in lastništvo nad *premierno dozorelim sadežem*, je vse prej kot komajda telesno, v duhovnem smislu brezhibno bitje, ki ljudem pride na pomoč, ko preveč zaorjejo v zagate. Majhna vilinska deklica je sicer dobrikasto drobceno bitje, ki lenari in se dolgočasi v zavetju pisanih travniških cvetov, vendar imajo njena togota, nemoč, zlovoljnost, narcisoidnost, kujavost in nespodobno sovražen odnos do vode, kar nekaj oponašalk med tistimi, ki so že iz plenice in znajo sami do šole. Dobrodušne punčke zaradi ljubezni do packarije ne gre preveč karati, saj sta umazani le njena koža in obleka, drugi pa so grdi globoko na dnu svojih duš. Jež je že tak in prvi na seznamu. Ko v dekličinem objemu vidi žametno rdečo gozdno malino, jo z vsemi izmišljenimi argumenti mirno in brezsravno izpuli iz rok. Pridobitev, ki je pravzaprav prazen nič in predstavlja prestiž v gozdni družbeni ureditvi, roma iz ene v drugo snobovsko roko, dokler se ne stopi tam, kjer se mora, v ustih dekletca, ki ne mara za svoj izgled. Predstava barv in mnogih glasbenih zvrsti je kratka, komaj 30 minut dolga, vendar se tudi najmlajši nasmejijo dobro karikiranim likom živali, ki kot ponavadi zrcalijo zlonameren in ničev malomeščanski svet.